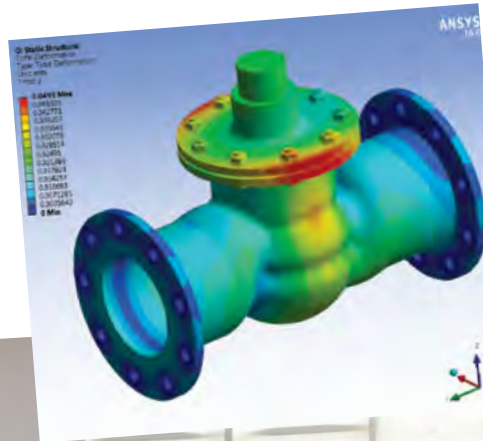

ANSYS®

ANSYS Klasiğe Giriş Kursu

Binamızdaki bilgisayar laboratuvarlarımızda üyelerimize ve öğrencilerimize yönelik bilgisayar kurslarının düzenlenmiştir.

Günümüzde bilim, teknoloji ve mühendislik uygulama alanlarında meydana gelen hızlı değişim süreci, örgün eğitim kurumlarında verilen bilgilerin zaman içerisinde atıl hale gelmesine yol açmaktadır. Bireyin hem kendi gelişimini sağlaması hem de üretim sürecinde aktif bir rol olarak toplumsal ve bilimsel gelişime yardımcı olabilmesi için sürekli eğitim zorunluk haline gelmiştir.

Gelişen sanayimiz de kendi gelişimini mesleki olarak sağlayan teknik elemanlara ihtiyaç her geçen gün artmaktadır. Teknik elemanların sürekli eğitimlerle bilgi birikimlerini geliştirmek için çalışmalarına devam eden Odamız, Hizmet binamızda oluşturulan bilgisayar laboratuvarlarında üyelerimize ve öğrencilerimize yönelik bilgisayar kurslarının düzenlenmesine devam etmektedir. Bu çerçevede 14-15 Mayıs 2016 tarihleri arasında ANSYS Klasiğe giriş kursu düzenlenmiştir.

Kurs kapsamında katılımcılara design modeller kullanımı, geometri aktarımı, sonlu eleman ağının oluşturulması, yükler ve sınır koşullarının uygulanması ve sonuçların görüntülenmesi konularında bilgiler verilmiştir. Genel olarak düzenlenen kurslarda akış, türbülans, ısı transferi, zamana bağlı akış modelleme, sonlu elemanlar analizleri kapsamında lineer statik, model, ısı analizler, yorulma modülü ve shape finder özelliklerinin kullanımı konuları işlenmiştir. Düzenlenen kursların sonunda katılımcılara 'katılım belgesi' verilmiştir.

kurs

Osmanlı'da

Akıncılar

Osmanlı'nın Gözbebekleri

Osmanlı Devlet teşkilâtı içinde sınır bölgelerinde düşman memleketlerine anı baskınlar tertipleyerek yıpratma harekâtında bulunan hafif süvari gruplarına verilen isimdir, Akıncılar. Akıncıların temeli Osman Gazi zamanında Köse Mihal tarafından atılmıştır. Gelişimi ise Evranos bey zamanında olmuştur.

Akıncı olabilmek için en önemli şart Osmanlı Türk'ü olmaktı. İlk zamanlarda akıncıların çoğu Osman Gazi'nin yoldaşları olan Türk komutanların çocuklarıydı. Daha sonraki dönemlerde akıncı olmak isteyen aday akıncı beyine gider, kendini ve neslini tanıttı. Akıncı olabilmesi için yalnızca akıncı beyinin onayı gerekliydi. Padişahlar, vezirler ve diğer devlet büyükleri akıncı beyinin işine karışamazlardı. Akıncı adayı için ikinci sınav dürüstlüğü ile ünlü birinin kendisine kefil olması istenirdi. Akıncılık genelde babadan oğula geçirdi. Ocağa alınan akıncılar baba adları ve mahalleleri ile deftere kaydolurlardı. Bu defterlerin birer nüshaları sınır kadılığında ve merkezde bulunurdu. Böylece herhangi bir yolsuzluğa meydan verilmezdi.

Akıncılara tahsis edilen belirli bir maaş yoktu. Elde ettikleri ganimetlerin 1/5'ni verdikten sonra kalanlar ile geçimlerini temin ederlerdi. Bazılarının ise tımarları vardı

Akıncıların olmazsa olmazı atlarıdır. Talimlerini at üstünde yapar, alevli fıçılar üzerinden atlar, dört nala giderken her yöne seri bir şekilde ok atabilirlerdi. Nehirlerde at ile beraber yüzmek, attan ata atlamak ve kendilerine atılan oklardan sağa, sola ve alta sarkarak korunmak akıncıların meziyetlerindendir. Akıncılar, atlarının çevik ve dayanıklı olmalarına özen gösterir, genellikle Arap atı tercih ederlerdi. Akıncıların silahları, bir zırhlı göğüslük ve yaka ile mızrak, kalkan ve atlarının eğerine takılı başı Topuzlu bir bozdoğanıdır. Akıncıların tamamı zırh kullanmazdı. Bunların yiyecekleri ve kapları da kendileri gibi hafifti. Atlarının eğerine asılı

birer küçük kuşhâne ile yemek işlerini görürlerdi. Çoğu zaman bu tencerede pirinç, kavurma veya koyun pastırmasını pişirirlerdi.

Akıncılar savaş öncesinde ve savaş boyunca ordunun ilerisinde keşif görevi yaparlardı ayrıca güvenlik ve ikmal önlemlerini alırlar, baskınlar düzenleyerek korku yaratırlar düşmanın moral gücünü yıkarlardı. Köprü, geçit, boğaz gibi önemli noktalarda güvenliği sağlardı. Çok seri hareket ettikleri için düşmanın pusu kurmasına imkan vermezlerdi. Ayrıca ordunun geçeceği yerlerdeki mahsulü koruyarak ekonomik bir faydada sağlıyorlardı.

Akıncılar İslamiyet'e uygun bir şekilde gaza ederler saygı ve hoşgörü sınırlarını aşmazlardı. Kendilerinden aman dileyenlerle asla savaşmazlardı. Akıncılar kendi içlerinde gruplara ayrılmaktadır . bu gruplar arasında en dikkat çeken; mermerleri tokatlayıp elleriyle düşmana saldıran "deli" adı ile anılan gruptu. Düşmanı görünce adeta deliye dönerlerdi. bu gruptan bazıları bazen hiçbir silah kullanmazlardı, sadece kendilerini savunmak için yanlarında bulundurdukları kalkanlarla düşmanın içerisine dalar, kendilerine yapılan kılıç hamlelerini kalkanlarıyla savuşturup, mermere vurarak sertleştirdikleri elleriyle düşmanın yüzünde şimşekler çaktırırlardı.

Akıncıların en yiğitleri 'dalkılıç' ve 'serdengeçti' adı ile anılırlardı. Bunlar akıncıların fedai kısımlarıydı. Bu fedailerin düşman içine dalarlar ve mahzur bulunan bir kaleye girmek gibi çok zor görevleri vardı. Bu yiğitler aldıkları görevin sonunda geri dönme ihtimalleri olmasa bile korkusuzca görevlerini yerlerine getirirlerdi. Akıncılar, ordunun genellikle beş günlük mesafe ilerisinde yol alırlardı

Akıncıların parolası, "Yazılan gelir başa" o halde Yazılan gelecekse başa, ölümden korkmak nedendir? Bu yiğitler gözlerini budaktan sakınmaz adeta her yerde şahadete koşarlardı.

Gece abid olan bu Hak fedailerini, gündüz birer arslan kesilirlerdi.

Akıncı birlikleri ayrı ayrı yerlerde ikamet ediyorlardı. On kişilik akıncı birliği komutanına onbaşı, yüz kişilik akıncı birliği komutanına yüzbaşı, bin kişilik akıncı birliği komutanına binbaşı deniyordu. Bunların üstünde ise akıncı beyi vardı .akıncı beylerinin olağan üstü yetkileri sahip olup doğrudan padişah-tan emir alırlardı.

Türk târihinin en büyük akınlarından biri olan 1479 Erdel akınına 43.000 akıncı katılmıştır. Bölgedeki altın ve gümüş mâdenlerinin ele geçirilmesini hedef alan bu akında, akıncıların başında tam on iki akıncı beyi bulunmuştu. Bu akında, 43.000 akıncıdan 20.000'i Macar ovasının zümrüt renkli topraklarında şehid oldu. Macarlar burada, batı kaynaklarının bile nefretle bahis ettikleri bir vahşette bulundular. Şehidlerin cesetlerini parçalayarak dans etmek gibi zulüm yaptılar

Osmanlı ordusunun öncü kuvveti olan akıncılar, 1595 senesinde sadrâzam Sinân Paşa'nın Eflak seferindeki hatâsına kadar güçlerini korumuşlardı. Sinân Paşa devlete karşı isyân eden Romanya voyvodası Mihail üzerine 100.000 kişi ile sefere çıktı. Romanya'ya giren Osmanlı ordusu karşısına çıkmaktan çekinen Mihail geri çekildi. Sinân Paşa isyânı bastırdığını zan ederek geri dönmeye başladı. Bu sırada Mihail, Osmanlı ordusunun hareketlerini günü gününe haber alıyor, yirmi dört saatlik bir mesafeden tâkib ediyordu. 1595 senesi Ekim ayının on dokuzunda Targovişte'ye girip, şehri savunan üç bin beş yüz Türk'ten Ali Paşa, Koçu Bey ve diğer yüksek rütbeli subayları ateşte pişirdikten sonra yiyen Mihail ve maiyyeti, geri kalan Türkleri kazığa oturttular. Bu sırada Sinân Paşa Tuna'nın kuzey kıyısına varmıştı.

Ordunun ve ağırlıkların karşıya geçmesi üç gün ve üç gece sürecekti. Ordunun ardını korumakla görevli akıncılar en son köprüyü geçecekler ve sonra köprüyü havaya uçuracaklardı. Bu geçişi uzak bir yerden seyreden Mihail, köprüden akıncılar geçerken, top ateşi açtırdı. Akıncıların can vermeden silâhlarını teslim etmemelerinin ocaklarının geleneği olduğunu bilen voyvoda Mihail, epey uzun olan köprü üzerinden akıncıları Tuna sularına dökmek istiyordu. Bir kaç top mermisi köprüye isabet edince tahta köprü çöktü ve binlerce akıncı, Tuna dalgalarına gömüldüler. Henüz karşıya geçemeyen bir kaç bin akıncı ise düşman kılıçları altında şehid oldular. Böylece Türk akıncı ocağı, bir daha altından kalkamayacağı bir darbe yedi. Bu seferde büyük zâyîat veren akıncıların sayısı 1625'deki kayıtlara göre üç bine inmiştir. Vaziyet bu duruma gelince, devlet yeni tedbirler almak mecburiyetinde kalmış ve kalelerdeki serhat kulu teşkilâtı takviye edilerek hudutların korunması bu teşkilâta verilmiş, diğer taraftan da Kırım ordusundan akıncılarda faydalanma yoluna gidilmiştir. Fakat Kırımlılar, Osmanlı akıncı ruhuna sâhib olamadıkları için, onlar kadar başarılı olamamışlardır

Varlığını ismen de olsa uzun süre devam ettiren akıncılık, 1826 yılında resmen ortadan kaldırılmıştır. Tarihimizde önemli bir yere sahip olan akıncılar mensup oldukları komutanlarının sülale ismi ile anılırlardı bunların en meşhurları Malkaçoğlu akıncıları, Turhanlı akıncıları ve Mihalli akıncılarıydı. Günümüzde ise bu korkusuz insanların şimdiki ordumuzdaki yerini özel hareket birlikleri ile eşdeğer tutmamız ve bu birliklerin atası olarak akıncıları hayırla yad etmemiz lazımdır.

Derleyen:
Mustafa GÜREL
Makina Mühendisi

Akıncı olabilmek için en önemli şart Osmanlı Türk'ü olmaktı. İlk zamanlarda akıncıların çoğu Osman Gazi'nin yoldaşları olan Türk komutanların çocuklarıydı.

Rüzgar Erezyonundan en fazla kayıp veren ilçemiz

Karapınar

Sultaniye

ilçelerimiz

Hititlerden bu yana meskün olan ve önemli bir yol güzergahında bulunan ilçemiz, Osmanlı İmparatorluğu zamanında SULTANIYE ismiyle anılmıştır.

1500 yılının başlarında Cilali Eşkıyaları ile Levent (Çiftbozan) eşkıyaları soygun yapmağa en uygun bulunduğu bu boş ve تنها yerde yuvalanmışlardı. Çevredeki yerel halk eşkıyaların zulmünden korkmuş, Karacadağ eteklerine çekilmiş ve burayı tamamen boşaltmıştır. Karapınar boş, تنها, korkulu ve korunması güç bir yer haline almıştır.

1514 yılında Yavuz Sultan Selim Çaldıran seferine giderken, eşkıya korkusu ile çevreye kaçan halk Padişahı "Kırkpınar" Karapınar konağında karşılamış ve güvenliklerinin sağlanmasını istemişlerdir. Padişah bölge halkının güvenliğinin korunması için Derbentçi kurulmasını emir buyurmuştur.

İşte bu önemli fakat geçilmesi zor ve korkulu yerde köy kurulmuş, imarı ise II.Selim'in Konya Valiliği döneminde olmuştur.

Ana yollar üzerinde bir Derbent Köyü olarak kurulan Karapınar'ın daha fazla rağbet görmesi ve nüfusunun artması için büyük bir vakıf şeklinde Camii (1563-1564) Han, Kervansaray, İmaret, 39 Dükkan, 2 Yel değirmeni ve 5 Çeşme gibi tesisler II. Selim tarafından yapılmıştır.

1868 yılında çıkarılan bir fermanla İlçe olmuş, 1882 yılında ise Belediye teşkilatı kurulmuştur. 1934 yılında Sultaniye ismi KARAPINAR olarak değiştirilmiştir.

Karapınar Konya'nın 95 km. doğusunda yer alır. Batısında Konya İli Karatay İlçesi ve Çumra İlçesi, güneyinde Karaman İli ve Ayrancı İlçesi, doğusunda Ereğli İlçesi, kuzey doğusunda Emirgazi İlçesi, kuzeyinde Aksaray İli ile çevrilidir. Yüzölçümü 2.747 km2 olan İlçenin deniz seviyesinden yüksekliği 1026 m.'dir. Konya'yı doğu-

ya bağlayan çok önemli ve işlek bir karayolunun üzerinde yer alır.

Şehrin ismi, "Pınarbaşı" denilen yerden çıkan "Karasu" kaynağı ile ilgilidir. Bugün artık kurumuş olan karasu kaynağı adına izafeten, burada kurulan yerleşim yerine de "KARAPINAR" denilmiştir.

Karacadağ volkanı, İlçe sınırı içerisindeki en önemli dağlık kütledir. Bir başka önemli volkanik kütle, Üzecek dağı'dır. Bu iki dağlık alanın arasında Karapınar Ovası yer alır. İlçenin kuzey kesimleri, içerisinde çok sayıda

görülmeğe değer eşsiz güzellikteki Tabiat Harikası, "Obruk"ları barındıran Obruk platosu tarafından çevrilmiştir. Güneyde ise Türkiye'nin en fazla rüzgar erozyonuna maruz kalan sahası vardır.

Tipik kara iklimi süren Karapınar'da yazları çok sıcak ve kurak, kışları soğuk ve kar yağışlıdır.

21 yıllık rasat verilerine göre yıllık ortalama sıcaklık 10.9 derecedir. Türkiye'nin en az yağış alan yerlerinden biridir. 29 yıllık rasat verilerine göre yıllık yağış miktarı 279.5 mm.'dir.

Ankara'ya 335 km., Adana'ya 241 km., Afyon'a 316 km., İstanbul'a 765 km. ve Karaman'a 77 km. Mesafededir.

İlçemiz Karapınar tarihi ve turistik eserlerin en fazla olduğu yerlerden birisidir. Bunlar Sultan Selim (Sarı Selim) Külliyesi, Yağmapınar Camii, Reşadiye Camii'dir.

Karapınar'daki yeraltı şehirleri ve mağaralar şunlardır. Bacanak Ovası mağarası, Kumsivri Tepesinde Arap hamamı, Meke inleri, Meke tuzlası mağarası, Apak Mağaraları, Yazomca mağaraları, Çıralıgölünde yeraltı şehirleri, Bağdaylı köyü Mağaraları, Kayalı kasabası toprakların mağaraları ve yeraltı şehirleri, Akören köyü Mağaraları ve yeraltı şehirleri.

Karapınar ilçemizde Valide Sultan Hamamı, Çarşı Çeşmesi, Selimiye Şadırvanı, Koca Çeşme (Taşçeşme), Ağaç Çeşmesi (Çetmi Çeşmesi) Apak çeşmesi, Hacı İsa Çeşmesi ve Hankapı Çeşmesi mevcuttur.

İlçemizde Ali Tepesi Hüyüğü, Yağmapınar, Göynük, Tilkili, Yassıca (Çukurca ve Kızık). İnatçı, Toprak tepe Gözlük Tepesi, Tepesi delik, Küllütepe, Maltepe, Bağırısı, Kiremitlik, Kahvelti tepesi, Kuzu tömeği, Sırnık, Küçük Sırçan (Kellenin) Büyük Sırçan Gögezli Tepesi, Çukur Deper Samık Kalesi, Afşar, Çingen, İldanlı, Rakka, Çimli tepe, Yassı hüyük, Ekinlik veya Ortaoba, Eşek Tepesi, Gedeman, Kül, Kayacık Hüyükleri ve İlbizlik Tepesi vardır.

Ayrıca Karapınar ilçemizde, Meyil, Çıralı, Acıgöl ve dünyaca ünlü bir doğa harikası olan Meke Tuzlası gölleri mevcuttur.

Acıgöl

Konya ili, Karapınar ilçesi sınırları içinde yer alan volkanik maar gölüdür. Meke gölünün kuzeydoğusunda yer alır. Karapınar-Ereğli yolu üzerinde 8 km'dedir. Denizden yüksekliği 988 m, alanı 400 hektar, elips biçimlidir. Genişliği 1750 m-1250 m kadardır.

Göl kıyıları oldukça diktir. Magnez-yum sülfatdan dolayı suları acı-tuzludur. Bu nedenle içinde mikroskobik de olsa canlı yaşamaz.

Çıralı Göl

Konya'nın Karapınar ilçesine 26 kilometre uzaklıktaki, deniz seviyesinin 80 metre kadar altında bulunan Çıralı Göl, yerli ve yabancı turistlerin, fotoğraf tutkunlarının ilgisini çekiyor. Birbirlerine koridorlarla bağlı mağara ve yeraltı şehirlerinin girişlerindeki göl manzarası bölgeye ayrı bir güzellik katıyor. Ağız çapı 375, derinliği ortalama 35 metre olan Çıralı Göl'ün 500 bin metreküp su kapasitesi bulunuyor. Oluşumuyla ilginç bir coğrafi yapıya sahip olan göl, doğa tutkunu yerli ve yabancı turistler tarafından sıkça ziyaret ediliyor. Dünyanın dört bir yanından gelerek gölün serin sularında yüzen turistler, göl kenarına kurdukları kamplarda doğayla baş başa kalmanın keyfini çıkarıyor.

Sultan Selim Camii

Konya ilinin Karapınar ilçesinde bulunan cami 1563 yılında Sultan II. Selim tarafından yaptırılmıştır. Külliye halinde kurulan yapı, cami, imaret, bedesten, han ve hamamdan oluşuyor. Caminin çevresindeki külliye yapıları İstanbul -Bağdat posta ve ticaret yolunun güvenliğini sağlamaktır. Yapılan bu külliye çok sistematik bir şekilde imar edilmiştir. Hamam günümüzde müze olarak kullanılırken, bedesten çarşı olarak han da kafeterya olarak kullanılmaktadır. Caminin kapısı, hanların kapısı ve çeşme aynı hizadadır. Caminin kapısından çeşme çok rahat görülmektedir. Hanın kuzeyden güneye uzunca bir avlusu ve dört tarafa açılan bir kapısı vardır. Kapılar ve hanlar kesme taşlarla yapılmıştır. Bu taşlar birbiriyle çok sıkı birleştirilmiştir. Hanların içine aş evi, ambar, imarethane, at ahır, dinlenme odaları gibi binalar yapılmıştır.

Caminin üzeri kurşunla kaplı büyük bir kubbe ile örtülmüştür. Caminin girişinde 6 adet beyaz mermer sütuna oturtulmuş 5 adet küçük kubbe de bulunmaktadır. Caminin inşasında Karapınar Yöresi'nde bulunan ve Göktaş adı verilen koyu gri renkli maddeden yapılmıştır. Giriş kapısının üzerindeki mermer taşlar dişli olarak birbirine geçirilmiştir. Caminin giriş kapısı üzerindeki kitabede şu dua yazar:

rindeki kitabede şu dua yazar:

"Ey Rabbimiz! Bu binayı bizden kabul et ve fazlın ile tövbemizi kabul ederek, bize doğru yolu göster. Bu yüksek cami tamam olunca Rabbimiz en yüksektir. Allah onu kabul etsin."

Caminin kapısı iki kanatlı ve ahşaptır. Kapılar geçmeli olarak yapılmıştır. Bronz kilit ağızları ve halkaları ile bezlenmiştir. Caminin içinde pencereleri içten kapatan tahta kapaklar geometrik şekillerle süslenmiş ve irili ufaklı toplam 21 adet pencere yapılmıştır. Üst bölümdeki kafes şekilli pencereler küçük küçük geometrik şekillere bölünmüş ve bu bölümlere renkli camlar

yerleştirilmiştir. Büyük kubbe tromplar üzerinde yükselmiş ve tek kubbe usulü yapılmıştır. Caminin içi, kubbe ve tromplar göz kamaştırıcı bitkisel çiçek motifleriyle süslenmiştir.

Külliye'nin dış bölümünde II. Selim'in annesi Hürrem Sultan tarafından hayrat olarak yaptırılan Valide Sultan Hamamı bulunmaktadır. Tam bir kare biçimindedir. Mimarlığını; Mimar Sinan yapmıştır. Doğuda ve batıda olmak üzere 2 adet kapısı vardır. Sultan Selim Camii ve Hürrem Sultan Hamamı yapılan restorasyon çalışmaları sayesinde yerli ve yabancı turistlere hoş gezilebilir bir hale getirilmiştir.

Bunun için bitki örtüsü zayıf ve ormansızdır. Rüzgar erozyonu büyük hasar yapar.

Türkiye'nin rüzgar erozyonuna maruz en önemli sahası Karapınar ve çevresidir. (Bu alan Ülke genelindeki erozyona maruz alanın % 20'sine tekabül etmektedir.)

Yağışların en az olması ve yer üstü sularının yetersizliği İlçede, kuru tarımı ön plana çıkarır. Tarım alanlarının içinde nadasa ayrılan sahalar oldukça önemli bir oran tutar.

Kurak iklimin tesiriyle bitki örtüsü,

çoğu tek yıllık olan kısa boylu otlardan müteşekkil "STEP" de denilen bozkırdır. Nitekim İlçede küçükbaş hayvancılığın yaygın olması bu yüzendir.

İlçemiz Konya-Adana Devlet yolu üzerindedir. Karapınar'ın tarih boyunca İpek yolu olarak esaslı bir durak ve ikmal noktası olduğu bilinmektedir. Karapınar İlçesi Konya üzerinden İsparta ve Afyon'a bağlantılıdır. Konya'yı Çukurova ve Amik Ovaları ile Kahramanmaraş ve Gaziantep'e ulaştırır. İlçe; Konya'ya 98 km.,

Karapınar Sultaniye

Meke Maar Gölü:

Konya'nın Karapınar ilçesinde, sönmüş bir volkan kraterinin gaz patlaması sonucu suyla dolmasıyla oluşan ve ortasında adacıklar bulunan göl. Karapınar-Ereğli yolunun 7. km'sindeki sapaktan 2 km içeridedir. Göl ve birincil krater çukurunun uzunluğu 800 metre, genişliği 500 metredir. Göl 12 metre derinliğindedir. Göl adını çevrede yaşayan meke kuşlarından alır.

4-5 milyon yıl önce (Pleistosen çağda) volkanik patlama sonucu oluşan bu krater (piroklastik koni), zamanla suyla dolarak göle dönüşmüş ve daha sonra, günümüzden 9000 yıl önce ikinci bir volkanik patlama ile gölün ortasın-

daki ikinci volkan konisi oluşmuş, zamanla o da suyla dolarak ikinci bir göle dönüşmüştür.

Meke Gölü deniz seviyesinden 981 m yüksekliktedir. Ana Meke'nin ortasında bulunan ve su seviyesinden 50 m yükseklikte olan volkan konisindeki göl 25 m derinliktedir ve suyu tuzludur. Meke Maarı 2005 tarihinde Ramsar Sözleşmesi'nin listesine dahil ettirmiştir.

Adayı oluşturan volkanik kütleinin yapısı, en şiddetli yağmurları bile hemen emecek yeteneğe sahiptir. Meke'nin biçiminin bin yıllardır bozulmamasının nedeni budur. Ama son yıllarda Konya havzası'ndaki yeraltı sularının

bilinçsiz tüketimi yüzünden yaz aylarında tamamen kurumaktadır. Göçmen kuşların Türkiye üzerinde mola verdiği nadir doğa harikalarımızdan biridir.

Gölün kuş bakışı görüntüsünde, çevresi mavi sularla çevrili olan bir siyah nokta gibi görülür. Bu görüntü gölün "Dünyanın Nazar Boncuğu" olarak nitelendirilmesine neden olmuştur. Fakat Konya Ovasının yeraltı suları çekildiği için göl çevresinde fazla su kalmadığından eski görünümünü kaybetmiştir. Hemen her yıl gölün kurduğu basına yansımaktadır. Göl suları azaldığı yaz aylarında mikroorganizmalardan dolayı kırmızı bir renk alır.

Karapınar Belediye Başkanı **Mehmet YAKA**

Başkan'ın Özgeçmişi

1965 Karapınar doğumlu. İlkokulu Karapınar Atatürk İlkokulunda, Orta ve Lise Öğrenimini Karapınar İmam Hatip Lisesinde tamamladı. 1991 Yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği bitirdi. 1993 yılında Karapınar'da Diş Hekimliği muayenehanesi açtı. Konya Diş Hekimleri Odası, Karapınar Temsilcilik görevini yapmıştır.

2004 ve 2009 yıllarında 2 dönem Belediye Meclis Üyesi olarak görev yapmıştır. 2014 yerel seçimlerinde Karapınar Belediye Başkanlığına seçilmiş olan YAKA, evli ve 3 çocuk babasıdır.

Başkanın Mesajı

30 Mart 2014 tarihinde Karapınar Belediye Başkanlığı görevine başladım. Karapınar halkından aldığım görevin ve sorumluluğun bilinci içinde hedefim planlı, sosyal bir kentleşme ve geleceğe güvenle bakan bir belediye oluşturmaktır. Hedefe ulaşmak için çalışmalarımız devam etmektedir.

Sultaniye adıyla 1882 yılında kurulmuş Osmanlı kent'i olan Karapınar 2012 yılında kabul edilen 6360 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu ile Konya'nın metropol ilçesi olmuştur. 2670 Km² yüzölçümü ile Konya'nın 3. büyük ilçesiyiz. Bu geniş alanda halkımıza hizmet vermeye devam ediyoruz. Belediyecilik anlayışımızı üç temel esas üzerine yürütmekteyiz.

Fiziki Belediyecilik: Yeni yol yapımı ve mevcut-

ların onarım ve bakımına öncelik tanıdık. Park ve Bahçelerin düzenlenmesini ve bakımlarını yaptık. Mevcut park ve meydanlarda yeni tesisler yaptık. Mevcut tesislerde revizyon yaptık. İlçemizin ihtiyacı olan Kapalı sebze Pazarı, Düğün salonu projelendirilerek ihale yapılacak seviyeye getirilmiştir. Mahallege dönüşen köy ve Kasabalarımızda imar ve yol çalışmalarımız devam etmektedir. İlçemiz imar planı gözden geçirilmiş yıllardır çözülmemiş hatta çözümü imkansız denen imar sorunları tespit edilerek çözülmeye başlanmıştır.

Sosyal ve Kültürel Belediyecilik: Belediyemize müracaat eden ve tespit ettiğimiz ihtiyaç sahibi vatandaşlarımızla dul, yetim, öksüz ve şehit çocuklarına yardımda bulunarak yanlarında olduk.

Tiyatro, sinema, seminer gibi kültürel faaliyetler planlandığı şekilde devam etmektedir.

Sanayi ve Ticaret alanlarında özel teşebbüse destek: İlçemizde Tarım ve Hayvancılık alanında yatırım yapan vatandaşlarımıza destekler verildi. 2005 yılında Belediyemiz öncülüğünde kurulan Karapınar Organize Sanayi Bölgesi'ne gerekli desteklerde bulunduk. Enerji ihtisas endüstri Bölgesi'nin yatırımlara açılması ve yatırım yapılması özenle takip edilmektedir.

Bu çalışmalar yaparken bizden desteklerini esirgemeyen Karapınar Halkına, Belediye Meclis üyelerimize, Birim müdürlerine ve Tüm Belediye çalışanlarına ayrı ayrı en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Toprağımız çöl olmasın

Doğanın tahribatı Dünyamızı tehdit eden en büyük sorundur. Özellikle yaz aylarında sık sık çıkan orman yangınları, türlü nedenlerle yapılan düzensiz kesimler doğanın tahribatında bir etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Doğanın tahrip edilmesi yüzünden topraklarımız çölleşmekte, iklimler bozulmakta, topraklarımızın verimi düşmekte, biyolojik düzen sarsılmakta, çevresel birçok sorun ortaya çıkmaktadır. Bu olumsuz sebepleri ortan kaldırmak ve çocuklarımıza daha ferah bir dünya bırakmak için doğaya sahip çıkmak oldukça önemlidir. Fidan dikmek, dikilen fidanları yetiştirmek yani doğayı yeşile bürümek,

doğaya sahip çıkanların yaptığı en güzel iştir. Daha yeşil ve sağlıklı bir Konya için yapılan çalışmalar kapsamında birçok kurum ve sivil toplum kuruluşunun katılımı ile 24.Nisan.2016 tarihinde Sille Mahallesi Karataş Mezarlığı mevkiinde ağaç dikme etkinliği gerçekleştirilmiştir. Yönetim Kurulu, çalışan ve üyelerimizin de katılım sağladığı etkinlikte yaklaşık 10000 adet çam ve sedir fidanı toprakla buluşturulmuştur. Etkinlik, katılımcılara verilen yemek ikramının ardından sona ermiştir.

Bireyleri ve toplumları her yönü ile çok iyi tanıyan Nasrettin Hoca, aile, komşuluk, dostluk ve iş ilişkilerinde gördüğü aksaklıkları kendine has tarzı ile dile getirip insanlara ders verecek şekilde latifelerle birleştirmiştir.

Nasrettin Hoca

1208-1284

Nasrettin Hoca, 1208 yılında Sivrihisar'a bağlı Hortu yöresinde doğmuş, 1284 yılında Akşehir'de vefat etmiştir. Babası Hortu köyü imamı Abdullah Efendi, annesi aynı köyden Sıdika Hatun'dur. Komik hikâyeleri, anekdotları, özlü sözleri, fıkraları ve felsefi kişiliğiyle Türk edebiyatının ve geleneğinin en önemli mizah ustalarından ve bilgelerinden birisidir. Osmanlı'nın hâkim olduğu coğrafyanın büyük kısmında bilinen Nasrettin Hoca, birçok ulus tarafından da sahiplenilmektedir. Afganlardan İranlılara, Özbeklerden Araplara kadar pek çok halk tarafından sahiplenilen Nasrettin Hoca; Hoca, Molla, Hacı, Efendi gibi lakaplarla anılır.

Nasrettin Hoca, Sivrihisar'da medrese öğrenimi görmüş, babasının ölümü üzerine Hortu'ya dönerek köy imamı olmuştur. 1237'de Akşehir'e yerleşerek, Seyyid Mahmud Hayrani ve Seyyid Hacı İbrahim'in derslerini dinlemiş, İslam diniyle ilgili çalışmalar yapmıştır. Medresede ders okutmuş, kadılık görevinde bulunmuştur. Bu görevlerinden dolayı kendisine Nasuriddin Hâce adı verilmiş, sonradan bu ad Nasrettin Hoca biçimini almıştır. Onun yaşamıyla ilgili bilgiler, halkın kendisine olan aşırı sevgisi yüzün-

den, söylentilerle karışmış, yer yer olağanüstü nitelikler kazanmıştır.

İnsanlar tarafından çok sevilen Nasrettin Hoca, hazırcı cevap olma yönü ile herkesi hem şaşırtmayı hem de güldürmeyi başarmıştır. Toplumsal hayatta karşılaşılan sosyal problemlere mizahi bir üslup ile yaklaşan Nasrettin Hoca, fıkralarında, belli bir dönemin değil Anadolu halkının yaşama biçimini, güldürü ögesini, alay ve eğlenme türünü, övgü ve yergi becerisini dile getirmiştir. Onunla ilgili fıkraların özünde

insanları iyiye ve doğruya yöneltme, kusurları ve hataları espriler ile birleştirerek gözler önüne serme anlayışı hâkimdir.

Nasrettin Hoca, bütün fıkralarında, soyut bir varlık olarak değil, yaşanmış, yaşanan bir olayla, bir olguyla bağlantılı bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Olay karşısında duyulan tepkiyi ya da onayı fıkra türlerinden biriyle dile getirmektedir. Tanık olduğu olaylar, genellikle, halk arasında geçmektedir. Bireyleri ve toplumları her yönü ile çok iyi

Nasrettin Hoca

taniyan Nasrettin Hoca, aile, komşuluk, dostluk ve iş ilişkilerinde gördüğü aksaklıkları kendine has tarzı ile dile getirip insanlara ders verecek şekilde latifelerle birleştirmiştir. Fıkralarda anlatılan olayların sonunda ise her zaman bir ders verilmektedir.

Nasrettin Hoca fıkralarında dile gelen, onun kişiliğinde, halkın duygularını yansıtan başka bir özellik de Hoca'nın eşeğidir. Hoca eşeğinden ayrı düşünülemez, onun taşıdığı bineği olan eşek gerçekte bir yergi ve alay ögesidir. Anadolu insanının yarattığı

Nasrettin Hoca fıkralarında eşek, acıya, sıkıntıya, dayağa, açlığa katlanışın en yaygın simgesi olmuştur.

Doğrudan doğruya Nasrettin Hoca'ya ait olan olay ve fıkraların sayısı bugün 300 kadar olarak tahmin edilse dahi sözlü edebiyat eserleri olduğu için bu konuda tam net bir rakam vermek imkânsızdır. Nasrettin hoca fıkraları 1837 yılından günümüze kadar hem yurt içinde hem de yurt dışında kitaplara basılmıştır. Kitap haline getirilen Nasrettin Hoca fıkraları Batı dillerine de çevrilmiştir.

Nasrettin Hoca; gerek yaşadığı döneme ve gerekse çağlar sonrasına damgasını vuran, toplumsal yergi ustası ve bir halk önderi olmuş, Akşehir Gölü'ne çaldığı umut mayasıyla, dünyanın ortasını Akşehir'e taşıyan eşeğiyle yaşadığı Akşehir İlçesinin sembolü haline gelmiştir. Balkanlar'dan Orta Asya'ya kadar pek çok ülkede birbirine benzer öyküleriyle anlatılan Nasrettin Hoca adına her sene 5-10 Temmuz tarihleri arasında Akşehir'de bir festival düzenlenmektedir.

Evrensel ve zaman tanımaz fıkra ve hikâyeleriyle Nasrettin hoca insan ilişkilerine yaptığı mizahi vurgularla yalnızca Türk değil dünya edebiyat tarihinin önemli bir figürü olmuş, 1996 ve 1997 yılları UNESCO tarafından

Uluslararası Nasrettin Hoca yılı olarak ilan edilmiştir.

Nasrettin Hoca hakkında söylenen bazı sözler şöyledir:

Toramirzo Cabbarov "...Nasrettin Hoca Türk milletinin yükünü hafifletecek, her bir evde beklenecek, misafirdir. Onun kartviziti kahahtadır. O Doğu ve Batı memleketlerinde faal olan vatandaştır. Ülke sınırlarından eşeğine binip geçer. Onun pasaportunu sınır erleri yoklamıyorlar. Çünkü o dünyanın büyük insanıdır. O yıldan yıla gençleşiyor. Omuzundaki gömleği eskiyor, ama gülüşü daima yenileniyor..."

Cahit Tanyol "...bu fıkralarda bireysel tek bir iz dahi bulmak mümkün değildir. Hoca'nın fıkralarında belli bir aptal kişi değil, belli bir aptallığımız ve bölüğümüz hicvedilir."

Ahmet Caferoğlu "...Bu aziz halk evladının sarığında şehir, yani yerleşik, küçük eşeğinde ise göçebe Türk yaşayışının bağdaştırılmak istendiğini sezmekteyim. Bu yolla Hoca'mız keçe medeniyeti ile balçık medeniyetini kendi şahsında kaynaştırmış bir şövalyedir."

Fikret Türkmen "Türkistan'dan Macaristan'a Sibiry'a'dan Kuzey Afrika'ya kadar Türklerin ayak bastığı her yerde Nasrettin Hoca karşımıza çıkmaktadır..."

Ahen Mühendislik Ltd. Şti. Üyemiz Mustafa YANARTAŞ tarafından 2005 yılında kurulmuştur.

Firma Mekanik Tesisat malzemeleri satışı, mühendislik ve proje alanlarında faaliyet göstermektedir.

Mühendislik bilgilerini tecrübesiyle birleştirerek mekanik tesisat konusunda en iyi hizmet vermeyi hedefleyerek çözüm ortağı olmaya devam etmektedir.

Aynı zamanda Bina teknolojileri ve endüstriyel tesislerde kullanılan tesisat malzemelerini (Pompa, Hidrofor, Esanjör, Buhar Vb.) satışını yapmaktadır.

Mühendislik çözümlerini yaparak en uygun malzeme seçiminin yapılması noktasında öneri sunmaya devam etmektedir.

Mekanik Tesisat Malzemelerinde

ahen

Akşehir'deki Nasrettin Hoca Türbesi ve Kitabesi

KUTUP MAKİNA

1980 yılında Akşehir'de doğan Kudret ASLİM, ilk ve orta öğretimini Akşehir'de tamamladı. 1998 yılında İstanbul Fenerbahçe Lisesi'nden mezun oldu. 2003 yılında Selçuk Üniversitesi Makina Mühendisliği Bölümü'nü bitiren ASLİM, aynı yıl Akşehir'e dönerek aile şirketine çalışmaya başladı. Daha sonrasında Kutup Makina olarak kendi şirketini kuran Kudret ASLİM, şu anda hem aile şirketine, hem de kendi şirketinde hizmet vermektedir.

Binlerce hediye bisiklet için denetimdeyiz...

Sağlık Bakanlığı tarafından 2015-2018 yıllarını kapsayan dönemde; çocuk ve gençlere fiziksel aktivite alışkanlığı kazandırılarak sağlıklarının korunması, gelecekte sağlık sistemi üzerinde oluşabilecek potansiyel yükün azaltılması için toplumda bisiklet kullanımının teşvik edilmesi amacıyla "Fiziksel Aktiviteyi Teşvik Projesi" başlatılmıştır. Proje kapsamında Sağlık Bakanlığı tarafından 2015-2018 yılları arasında ücretsiz olarak 1 milyon adet bisiklet dağıtılması planlanmıştır. Hedef grup olarak çocuklar ve okullar, üniversiteler ve belediyeler belirlenmiştir.

Yine Sağlık Bakanlığı tarafından 18 Mayıs 2015 tarihinde "Bisiklet Desteği

Sağlanacak Belediyeler İçin Bisiklet Yolu Kriterleri" belirlenmiş, Ocak 2015 tarihinden sonra bu kriterlere uygun bisiklet yolları için belediyelere bisiklet hediye edilmesi kararlaştırılmıştır. Kriterlere uygun her bir metre bisiklet yolu yapımına karşılık 1 adet bisiklet hediye edilecek programa ilişkin olarak Türkiye'deki ilk değerlendirme çalışması Konya'da başlamıştır.

Konya, halen Türkiye'nin en fazla bisiklet yoluna sahip şehri unvanına sahip olmakla birlikte, 2011 yılından bu yana Türkiye'nin tek profesyonel bisiklet takımına sahip şehri idi. Torku Konya Şekerspor Bisiklet Takımı "Union Cycliste Internationale" uluslararası bisiklet birliğine üye ve ülkemizi

bisiklet sporunun en üst düzey yarışmalarında tek takım olarak temsil etmekteydi. Ancak üzülecek belirtmek gerekir ki, 2016 yılı başında Konya Şeker bisiklet sporuna verdiği desteği geri çektiğini belirterek, Torku Konya Şekerspor'un kapatıldığını açıkladı.

Konya'da Büyükşehir Belediyesi tarafından merkez ve ilçelerde yapımı tamamlanmış olan 447 km'lik bisiklet yolu bulunmaktadır. Sağlık Bakanlığı tarafından görevlendirilen Konya Halk Sağlığı Müdürlüğü tarafından bu bisiklet yollarının denetlenerek hediye bisikletlerin Konya'ya kazandırılması hedeflenmiştir. Bu kapsamda kurulun heyette; Halk Sağlığı İl Müdürlüğü koordinasyonunda TMMOB yi temsilen Makine Mühendisleri Odası Konya Şubesi, Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Karayolları 3. Bölge Müdürlüğü, İl Emniyet Müdürlüğü, TSE Konya İl Koordinatörlüğü, Türkiye Bisiklet Federasyonu Konya Temsilciliği yetkilileri yer aldı.

Odamızı Yönetim Kurulu Üyemiz İsmail Hakkı KARACA'nın temsil ettiği denetimlerde, ilk iki denetleme sonucunda toplamda 71 km'lik bisiklet yolunun kabulleri yapılarak, Sağlık Bakanlığı'na yazılmak üzere raporları hazırlanmıştır. İlerleyen günlerde devam edecek denetlemeler sonunda tüm parkur gezilmiş ve kontroller tamamlanmış olacaktır.

